

ДАН 6. (06. август 2021. године) КОПАОНИК – НОВИ ПАЗАР

Програм је реализован на простору настанка и језгра српске средњовековне државе. После доручка, из Брзећа, крећемо ка Новом Пазару. Успут застајемо на видиковцу Сребрнац. Објашњене су неке опште карактеристике Копаоника и истоимене групе планина чији је он репрезент- геолошка грађа, еволуција, морфологија као и карактеристична флора и фауна планине. Такође, резимирали смо пређене маршруте претходних дана, а све уз школску географску карту. Пре Новог Пазара имамо још једно успутно задржавање, копаонички ски центар Суво рудиште, где смо провели око 20 минута. Као и претходних година на овом делу планине су интензивни радови на реконструкцији постојећих и изградњи нових објеката. Слична и још драстичниј, ситуација је и дуж пута према Рудници. Све личи на једно велико градилиште, а планине је све мање. Пут према Јошаничкој Бање је у реконструкцији и затворен је за јавни саобраћај. У Новом Пазару прво посећујемо Петрову цркву, где стижемо у подне. Црква Св. апостола Петра и Павла је једна од најстаријих у Србији. Датира из IX века и представља најстарији споменик црквене архитектуре у земљи. Била је седиште Рашке епископије и место на коме су се одиграли значајни догађаји српске историје: крштење Стефана Немање, предаја престола Стефану Првовенчаном, а на истом месту су се Стефан Немања и његова жена Ана замонашили. Два километра јужно од Петрове цркве се налази град Нови Пазар. Настао половином XV века, као Јени Базар. Јени на турском значи *Нови*, а изграђен је 9 km источно од Старог Пазаришта (Трговишта). Срдачно нас је дочекао др Селим Шаћировић (професор Департмана за географију ПМФ Универзитета у Нишу) и понудио да нас поведе у обилазак града. Од аутобуске станице, преко ужурбаног центра, кроз улице у којима је упечатљив мирис кафе долазимо до Алтум Алем џамије. Полазници кампа су имали слободно време да пробају баклаве, ратлук, сладолед, домаћу кафу служену у филџанима. Око 15 h смо дошли до туристичког насеља Рас, места на коме се налазило старо Пазариште. Поред остатака утврђења се налази леп ресторан у коме смо направили паузу за одмор и ручак на коме су послужени типични гастрономски специјалитети овог краја. После ручка одлазимо у манастир Сопоћане из XIII века, задужбину Стефана Уроша I, сина краља Стефана Првовенчаног. Сопоћани су манастир у коме су осликане најлепше фреске православног средњовековног сликарства, међутим како је скоро 250 година био без крова бројне су нажалост уништене. Спољна приправа је уређена по наредби цара Душана. На 200 m од манастира се налази видиковац који гледа на врело реке Рашке. Није случајно што се манастир и врело налазе на незнатној удаљености. Наиме, сопот значи слат. Врело Рашке је каптирано за потребе хидроцентрале Рас. Програм овог дана завршавамо касном посетом манастиру Ђурђеви ступови. Карактеристично обележје овог манастира је да се налази на палеовулканској купи. Подигао га је Стефан Немања почетком XII века, у првим годинама своје владавине. Посвећен је Светом Ђорђу, а према народном предању, док је био у заточеништву Стефан Немања се заветовао да ће подићи манастир посвећен овом свецу. Други ктитор манастира је краљ Драгутин који је доградио манастирску цркву, осликао њену припрату и у њој је и сахрањен.

